

Forslag til lov om ændring i lov om naturfredning.

a) Ad lovforslagets § 1, stk. 1 (lovforslagets nr. 1).

Udformningen af denne bestemmelse betyder på to punkter en udvidelse i forhold til den gældende lovs tilsvarende bestemmelser. Under de direkte fredningsforanstaltninger medtages nu i modsætning til tidligere under a. „områder, som på grund af deres beliggenhed i forhold til opvoksende bysamfund“ har „væsentlig betydning for almenheden“ og endvidere under c. „landskaber, hvis bevarelse og pleje er af væsentlig betydning for almenheden“.

Den sidste bestemmelse er formentlig uklar og overflødig.

b) § 4, stk. 3, i den gældende lov (lovforslagets nr. 2)

foreslås ophævet, d. v. s. at de eksisterende to ankenævner skal bortfalde. Dette er ikke heldigt, idet grundejerne derved berøves en beskyttelse, jfr. nedenfor under e).

c) Lovforslagets nr. 7, hvorefter § 22 i den gældende lov foreslås helt ændret.

I stk. 1 b. må ifølge det ovenfor anførte ordet „dispositionsplan“ udgå og erstattes med ordet „byudviklingsplan“, hvorefter stk. 1 a. kan udgå.

Stk. 2 har fået en ændret affattelse bl. a. derved, at der under a. kun tales om bygninger til brug for *driften* af landbrugsjendomme m. v., medens der under b. tales om bygninger bl. a. til boligbehov inden for det hidtidige bebyggelsesområde i landsbyer eller andre samlede bebyggelser.

Ifølge den gældende naturfredningslovs § 22 nævnes i stk. 1 *både* bygninger, der tjener landbrugerhvervet m. v., *samt* bygninger til lokal helårsbeboelse.

Denne ændring har uden tvivl for det første den konsekvens, at der efter de nye regler i modsætning til de nugældende regler enten skal søges om tilladelse af byudviklingsudvalget eller af fredningsplanudvalget (i visse tilfælde formentlig af begge) om tilladelse til at opføre aftægtsboliger, landarbejderboliger, portnerboliger og lignende uden for eksisterende landsbyer eller andre samlede bebyggelser, jfr. motiverne til § 11 i forslaget til lov om regulering af bymæssige bebyggelser, hvortil der henvises i motiverne til den foreslåede ændring i § 22 i naturfredningsloven. Det findes ikke

rimeligt, at man nu skal søge om tilladelse til at opføre en aftægtsbolig på en landbrugsejendom, eller at man skal søge om tilladelse til opførelse af landarbejderboliger, hvilket navnlig vil være uheldigt for de større landbrugsejendomme, som søger at fastholde den fornødne arbejdskraft netop ved at opføre moderne landarbejderboliger i nær tilslutning til de eksisterende bygninger.

Det fremhæves ganske vist i de nævnte motiver til § 11 i byreguleringsloven, at landejendomme og erhvervsmæssige gartnerier over 1 ha ikke rammes af de skærpede bestemmelser, såfremt de er noteret som landbrugsejendomme, men dette kan formentlig på grund af lovens uklare formulering kun gælde for så vidt angår boligen for den, der ejer eller driver det pågældende landbrug. Denne skærpelse synes, til trods for det i de pågældende motiver fremførte, så meget mindre påkrævet, som det ifølge bygge lov for købstæderne og landet, lov nr. 246 af 10. juni 1960, § 2, stk. 6, jfr. § 31, stk. 3 in fine, af den pågældende bygningsmyndighed kan forlanges, at gavle og bagmure i skel skal udføres efter bygningsmyndighedens nærmere godkendelse i bedst mulig overensstemmelse med det samlede bybillede. Vil man imidlertid have et i hvert fald delvis dobbelt sæt regler på dette område, måtte man i hvert fald dels ændre, dels klargøre teksten i lovforslaget, således at det tydeligt fremgår, at der på landejendomme (og formentlig også på erhvervsmæssige gartnerier) uden tilladelse kan opføres det fornødne antal boliger såvel til ejeren eller forpagteren som til de for driften nødvendige familier og personer, ligesom aftægtsboliger også frit bør kunne opføres på den pågældende ejendom. Rettest burde man opretholde den nuværende formulering af § 22 på dette område.

I den gældende § 22 foreslås derhos indsat et nyt stk. 3, hvorefter fredningsplanudvalget ved sin afgørelse i henhold til stk. 1 bl. a. skal „tage hensyn til bebyggelsens virkning på det omgivende landskab, ligesom der bør lægges vægt på åbne landskabers friholdelse for bebyggelse og på bebyggelsens hensigtsmæssighed på stedet. Endvidere skal bebyggelse i nærheden af indsøer, større offentlige vandløb og veje